

בבית המשפט העליון
בשבועו כבית משפט נורו לנדט

1. עמייה אברבנאל

2. אהובה אברבנאל

עמי ביך עוזי' שמו אלצאנג ואו אשוג חט

וואו חמודה גור אריה

מרחי ינאל אלון 159, תל-אביב 67443

טל: 03-6968634 פקס: 03-6968634

הענתורים

๔ ๒ ๒

1. פרקליט המדינה

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

חמשה

2. לאיי דיבר טירונות (1995) בע"מ

סמטת צוקים 5, אילת 88141

3. עמיאל גן צבי

סמטת צוקים 5, אילת 88141

4. מעין מרגוליס

רחוב אrox 14, שומר 84965

5. רום אנטודאגא

סמטת צוקים 5, אילת 88141

משיכי יט. גולדפאלידי

תגובה מטעם פרקליטות המדינה

בהתאם להחלטת בית המשפט הכבז מיום 29.9.06, מתכבד פרקליטות המדינה לחושש תגובתה לעתירה, כדלהלן.

1. ראיית מבקשת חח"מ בשם פרקליטות להבע את צערו העמוק על האסון שפקד את העוטרים ולהבע את השתתפותה ה深切 ב策ם של העוטרים ובמי משפחותם ולקוחות מי לא ידעו עד צער.

ענינה של עתירה זו בבקשת העותרים לחזור לפרקlijot המدية לחומר לדין פלילי את המשכים 5-2 בגין גרים מותו ברשלנות של בנים, דורי אברבנאל זיל, אשר נרים נמהלן צלילה מודרנת.

עמדת פרקליטות המدية הייתה כי דין עתירה לחומר, לאחר והעותרים לא ביטטו עליה להתערבות בית המשפט הוכבד בחוללות פרקליטות המدية, לפחות לא נמצאו ראיות מספקות לחומר לדין על משיכים 5-2 בעבירה של גרט מות ברשלנות, הכל כפי שיפורט לחלו.

השלשלת החזינית

ביום 10.3.01 מצא את מותו דורי אברבנאל זיל (לתקן: "חמונה") בתאונת צלילה טראנית, בעת שצלל באתר צלילה המכונה "סטייל" באילת.

התאונת נחקרה על ידי המשטרה וחומר התקירה הועבר לפרקlijot מותו דרום לקבלת החלטה.

במסגרת בדיקתו של תיק החקירה חתבקשה המשטרה לעוריך שלומות תקירה, ובסתו של דבר, סברו חפרקלייט שבוחן את חותיק ופרקlijot מותו דרום, כי אין לחומר החקירה כדי לבסס תשוגת ראייתית להגשות כוב אישום נגד מאן דהוא כאחדאי למותו של חמנוע.

וחזרה ה裔יר נמסרה לעותרים ולפאנ פומכ במיסגרת פגישת שערכה עם פרקליטות מותו דרום.

עם זאת, נוכח בקשותם של העותרים, חזרה פרקליטות מותו דרום על בדיקת נוספת של תיק החקירה, וביקשה מפרקלייט נספח למדו את תיק החקירה מראשית ולהחות דעתו.

בסוף של יום, לאחר חזרה הנוספת של תיק החקירה, בסופה סבר נס חפרקלייט שבדק את תיק החקירה בעטס זו, כי אין מנוס מסגירת תיק החקירה, חיליטה פרקליטות מותו דרום על סגירת תיק החקירה, מאחר, כאמור, אין בו כדי לבסס תשוגת ראייתית להגשות כוב אישום נגד מאן דהוא כאחדאי למות חמנוע.

מכתבה של פרקליט מותו דרום המודיע לבא כוח העותרים על ההחלטה, מיום 1.11.04,
צורף נספח אי לעזירה.

ביום 3.3.05 הגיעו העותרים ערך על ההחלטה האמורה.

הערך צורף נספח אי לעזירה.

על פי נוחל העבוזה בפרקיות חמדינה, חוות העיר לפרקיות מהווים זורם לצורך סבלת תתייחסותם למוקוי העיר. 11.

לאחר מכן, נבער העיר על ידי מנהלן מחלוקת ערים בפרקיות חמדינה, אשר טקרה כי אין מקום לשינוי החלטתה של פרקיטה מהווים דרום. 12.

התיק חוער לחילתו של חמונה לפרקיט חמדינה לעניינים פליליים, מר יחושע למברגר, אשר ביום 8.5.06, החליט להזות את העיר. 13.

מכבתה של מנהלת ותחים עיריות בפרקיות חמדינה לביך העותרים בדבר דחינת העיר צורף גנטה ג' לעתירה. 14.

ביום 28.9.06 הוגש העתירה דע.

ממצאי חומר תרואות

מהו ממצא תרואות עליה התרמנה הבהאה:

15. חמונה היה צולב בעל תעודה הסמכה דרגה א' (כוכב אחד). הסמכה זו מותירה למחזיק בה צולב לעומק של עד 20 מ'. יודגש, כי בהתאם לסעיף 3(א) לחוק חטללה ספורטיבית, תשלייט-9791, על-מנת לבצע חטללה, צולב בעל דרגה א' אינו זמין ליזום של מדריך צליחות אלא די בלווי של צולב אחר כלשהו.

16. ביום חמונאת, המנוח ותבורי עידן פרידמן (להלן: "עדן") הגיעו למועדון חטללה "לאקי דיברט" (חמשיב 2) אשר נמצא בעלות חמישיב 3 וביקשו לבצע צליחת רענן. צלילת רענן, כsmith כו' חילא- מטרת החזיר לחזור לצולב מוסטך אשר לא כלל מזה זמן, את הכללים הבסיסיים בקשר לביצוע חטללה ומשעל ציוד חטללה. את צלילת הרענן ביצעו המנוח בחזרתו של חמישיב 5.

17. אחת הפעולות המתוירגות במסורת צלילת הרענן תהה "ריקון מסיכה". בתרגול זה על הצולל לחסир את חסמכה בה הוא משתמש, בעודו מתחת למים, ולאחר מכן לחבוש אותה שוב, תוך ריקון חמים שתחטבבו בה. בפעם הראשונה חמנוח לא הצליח ביצוע המשימה, ולביקשת חמישיב 5 תירגול ואות שוב לשבעיות רצונו של חמישיב 5. על-פי עדותו של חמישיב 5, חנתמכת עלי-ידי עדון של עדן, חמישיב 5 חמלץ בפניהם על תרגול "ריקון מסוכה" לפני כל צליחה (יעוון כי חמישיב 5 אמר בעדותו כי חמלצתו מוגנת לכל משתתפי חידונו).

18. בהתאם לממצאי החוקיה, כל הצוללים שהשתתפו בצלילת הרענן, כולל המנוח, ביצעו תרגול גלילי חוסת והמשמת ברז'וג באמצעות דוד-וסת בחטללה ולא חערות.

19. יצוין עד, כי בהתאם לעדותו של המשיב 5, ככל חלילה מזריך וחוור על תרגילים בסיסיים.
20. מספר שעת לאחר סיום כלילת הרגעון, שבו חמנוח עוזן למועדון הצלילח וחצטרח לשמשיב 4 לצורך ביצוע צלילה באתר חסטייל. לאחר צלילה זה הגיע ספינת חיל ים טבואה שמאפשרה נמצאים בעומקים שונים שעומם בין 23-18 מ'.
21. יצוין, כי בהתאם לחוראות החוק, לא הייתה קיימת מנעה חוקית לכך שהמנוח יכולול באתר זה, כל עוד לא העמיק מעבר ל-20 מ' חמותרייס לצולל בעל דרגה א'.
22. עד יצוין, כי על פי חוות דעתו של רמי סוטאי, אשר חקר את תואנות הצלילח, אתר חסטייל, הינו אתר בטוח לצלילה (ראו נספח א' לוויה ושות הצלילח אשר צורף כנספח ד' לעתיריה). יצוין כי גט חומתחה מטעם תעופרים, מרعدد בן שפות מצין במכתבו כי האתר זה לא מסוכן יותר מאשר כל אתר צלילה אחר בעומקים דומים (ראו נספח יא' לעתיריה).
23. בהתאם לעדותו של המשיב 4, טרם הצלילה ערך המשיב 4 תדריך שככל גט חתננות במצבי חירום, לרבות ניפוי מאון והסרות חגורות משקלות.
24. המשיב 4 חוביל את הקבוצה שכלה את המנוח, עדין ותהייר נסוף מאגלה. בחוגיםם לאותר חסטייל, נכס המשיב 4 לתוכה ספינה לשניות ספורות, בעוד שחצוללים נותרו באזoor שמעל הספינה.
25. על פי חוותו של עוזן, חמנוח החל לעלות בעליה בלתי מבוקחת כלפי מעלה, וחגורת חראשוני וחומיידי לכך שהמנוח, באופן פוטומי, החל בעליה לא מבוקחת חטו "אוובן הולסת" (זה הינו, יציאת צינור שמוביל ממיכל אויר לפיו של חצול שבאמצעותו מתבצעת חישימה מתחות למים), ואיל הצלחונו להחזירו בהתאם לתרגול.
26. יזכיר, כי גלי חוסת וורגאל במחלך צليلת הרגעון ולפי כל חוותות, המנוח עבר בהצלחה תרגיל זה, ללא כל חוראות.
27. יצוין עד כי על פי חוותות, טرس החל חמנוח לעלות כלפי מעלה, והוא לא סימן מצוקה לכיוון המשיב 4 או לכיוון של עדין.
28. לאחר שהמנוח החל בעליה כלפי מעלה, סימן עדין למשיב 4 שהמנוח עלה למעלה. המשיב 4 סימן לקבוצת חצוללים לחמתין לו על חסיטון ועלה על פני חמים אך לא ראה את המנוח.

לחותhil שלולות למעלה. לאחר שחבר אל הצללים ולח עימים, פנה חמשיב 4 לכיוון חמוץ, שט פגש צלילה שישורה לו שחכינה בעול אשר סימן סימנים, ספק סימני מצוקה, ספק אמרת שלום, ומיד שקע.

29. חמשיב 4 וחוללה שקע בצללה לכיוון חמשיב בו זיהתה את חמוץ, ולאחר כ- 20 דקות צלילה בחיכון וחמשיב 4 בדומות שרועה על הקרקע, וצלל לעברת.

30. חמשיב 4 הגיע אל חמוץ שחיה שרעע עמוק של 3.18 מ', כאשר מסיקת הצללה הייתה על חמוץ, חגורת המשקלות על מותני וצד הצללה שלו צפ' מצד שמאל. חמשיב 4 חעלת את חמוץ אל פנ' חמיים.

31. חמוץ חועבר לטיפול רפואי בבית-חולים יספטל, שם נפטר כעבור 7 שעות.

32. מצוי כי בחוות הדעת של ד"ר קוגל מהמכון הפטולוגי נאמר כי מותו של חמוץ נגרם מכשל רב מערכתי, "קרוב לדאי על רקע סיבוכיס של טביעה". עוד נאמר בחוות הדעת כי: "אין אפשרות לשולב באופן מוחלט כי הדימום חותם עבישי מקורו בנזק לכלי חםיס בסיס או בתוך חמוץ, והוא זה שגרם למזוקה אותה סימן חמוץ בעת שcz' על פנ' חמיים, ונחמצך לטביעה" (חוות הדעת צורפה כנספח "לעתירה").

סעיף פרקליטות חפדיין

33. עדמת פרקליטות חמדייה בתמיכת חינה, כי חומר חרائيות לגבי תפקודו של חמוץ בצללה חרגן ולבgi התנהגותו עבר לצלילה החדרכה אינו מבסס את חמסקנת כי היהתו זו מוחבותם של חמשיבים 4 ו- 5 למנוע את צילתו של חמוץ ולא ניתן לומר על בסיס חומר חראיות כי היה עליהם לצפות את חתרחשוה של חוותה חטראגי. אף התנהגותו של חמשיב 4 על פי חומר חראיות אינה מבסת קיומה של אחירות פלילית למותו של חמוץ.

34. יזכיר כי חוותה החוק אין מסמיכות את מודיעכי הצללה להורות או לאסור על ביצוע צלילה ומאפשרות לצולל מושך בודגנו של חמוץ לצולל ללא כל חזרכה.

בנוסף, אין כל קשר סיבתי בין ביצוע תרגל ויקון המשיכה על ידי חמוץ בצללת חרגן, אשר, על פי העה מוחמר חוותה, רק בו החגין יכולת חלה, באופן יחסי, אשר כאמור לעיל (תוקנה בהמשך) לבן חוותן בו ארעה חוותה, על פי העדויות.

35. באשר למשיבים 2 ו- 3 אכן נמצאו ליקויים רבים בתפקודו של מועדון הצללה ובעליו, אך נכון כאמור לעיל, קיום קשיים ממש בחוכחת קשר סיבתי לצורך חמוצה לדין פלילי בין ליקויים אלו, חוותים ככל שייחו, לבין חוותה ומותו של חמוץ.

36. בנוסף, אין בוחן הראיות כדי לבסס קשר בין הצלילה לאות חסטייל דזוקא לבין חתואנות, בה נגרם מותו של המנוח. בהתאם להוראות החוק, לא חיינה קיימת מניעה חוקית לכך שהמנוח יצליח לאות חסטייל, כל עוד לא העמיק מעבר ל-20 מ' המותרים לפחות בעל דרגה א'. יצוין עד, כי בחומר הראיות מצויה חוות דעת, לפיהן, מזובר באות בטוחה לצלילה.

37. לא נמצא גם בסיס לטענה כי ציוד הצלילה היה פגום, או למצער, כי הוכחה שהית קשור סיבתי בין אי-יכולת ציוד הצלילה לבין קרונות החתואנות.

38. ולבסוף, עמדת חפרקליטות הינה כי האמור בחוות הדעת של ד"ר קוגל, יוצר ספק באשר לקיומו של קשר סיבתי בין חתרשות אפשרית של מאן דזו לבין חמשיבים 5-2 לבין מותו של המנוח.

39. נכון כל האמור לעיל, ונוכח עמדתו העקבית של בית משפט נכבד זה בדבר תיקן התערכותו המוגבל בחוללות רשותה התבצעה, חמוץ מעתה עוד יותר, שעה שמדובר בהכרעת המבוססת על דיזוט ראיות, עלייה נעמוד לחלה, דיןה של העתירה לחוויות.

תתייחסות לגימוקי העתירה בוגע למשיב 5 ולצלילת הרענון

40. העתורים טוענים בעטירתם, כי העובדה שהמשיב 5 מאפשר למתוח לחשתונף בצלילה חמוץ רק כישלונו, לטעםם, בביטוי צלילת הרענון, גרמה באופן ישיר למותו. לטענת העתורים, אילו היה המשיב 5 מבצע את עבודתו תאמנה וממלא אחר חובת חוזירות, הרי שהמנוח כלל לא היה אמור לחשתונף בצלילה המודרכת, אשר תביאה בסופו של דבר למותו.

41. אין בידי חפרקליטות לקבל את טענותיהם של העותרים.

42. ראשית, יודגש כי בחותם לחות, צולל מוסמך כדוגמתו של המנוח, רשאי לצלול ללא כל הדרכה שהוא (אלא בלבד צולל נספ), וכי צלילת רענון נעודה לצוללים מוסמכים אשר רשאים לצלול ללא כל הדרכה שהוא.

43. על פי הנחיות הרשות המוסמכת לצלילה ספורטיבית, צלילת הרענון עשויה לשפר את החטאה והבטיחות של חצול ומנעה לבצע צלילה מכוברת בפיקוח, תוך חזזה ורענון של כלי חחתומנות ותרגילים בסיסיים. על פי הנחיות אלו, אם לא הוצגה רמת מניחת את הדעת של צלילה "רצוי לחמלין על צלילות רענון נוספת" ובגמר חצללה יש לתת "חמליצה לנבי חמשך הצלילות".

העמדת חרלונטי מותך אוגן הצלילה של חנויות בישראל מצורף ומסמכו פשagnet.

יוזגש, כי נוכחות חוראות החוק ואמותות וחנויות הרשות המוסמכת, אין חמדייך חייב או מוסמך לאסור על צולל מסוים לבצע צלילה.

מבחןת העבודות החלות מחומר חרואות, כפי שצוין לעיל, במסגרת צלילה חרעון, עד חממייב 5 תדריך וחזר עם חצוללים על תרגילים בסיסיים, בין חתוגמים, תרגל חממייב 5 עם חצוללים את תרגיל ריקון חמסכה ואת איבוד חוסת. לאחר והמנוח גילה קושי ביצוע תרגיל ריקון חמסכה, בקש חממייב 5 מהמנוח שיבצע את תרגיל ריקון חמסכה שוב, ויד עימו שוב אל חמיס לזרן ביצוע התרגיל. זו חפעם, הצליה המנוח לבצע את התרגיל.

כינגד לאוון בו מוצגים הדברים בעדרה, מחומר חרואות עולה, כי חממייב 5 סבר שהמנוח ביצע את תרגיל ריקון חמסכה בצווחה משביית רצון.

בעודתו (אשר צורפה בנספח לתחקיר של הרשות המוסמכת – נספח ד' לעדרה) אומר חממייב 5 :

"...לאחר מכון ביצע את תרגיל שוב וחפעם ביצע את תרגיל שוב חסיר את חמסכה וזו עצימות ענייניס, ניסח לפתח את העניינס וחזר את חמסכה. זהא חייח גארבע מהווער נשייח לאא מסיכה, חזריר את מסיכה ווועס גאנומת משביית רצון, יכול לחווית יונר טוב, אבל טבחיניגי האמירות משבע רצון מתייחסת לשכחה שהוא הצלית לבצע את תרגילי".

46. את תרגיל אילוי חוסת, בו כשל, כל חרואה, המנוח במהלך הצלילה עצמה, ביצע המנוח במהלך צלילה חרעון לא כל קושי. וכך אומר חממייב 5 בעניין זה בעודתו:

"חמשבען גילוי וסט שעשה בצווחה טוביה ורגעע לאחר מכון חישימה בו – וסת כייא בגין ביצע בצווחה טוביה..."

יעוין עוד כי צלילה חרעון יכולה עברה בהצלחה ולגביה אמר חממייב 5 :

"צלאנו במשך 35 דקות ... ולא היי בעיות מיזהוועט במהלך הצלילה. שאלאני אונטס יותר מעס אהית אם הכל בסודן ווועס ען לי שחקל בסודן...

ובחמשך :

"אמורתי לך שטבעני הצלילה רוחה נועבה, חס גילט שליכט טוועה באיזוון. אמרתני לך שטבענית התרגילים עשו אותם בסודן, מעט חערוי לכולם שמאד חשוב שיינרגלו את

אין במרק).

48. טסיף, כי גם על פי עדותו של עוזן, במעם השניה הצליה חטונה בתrollers ריקון חמסיכת.
(עדותו של עוזן צורף כנספה לחקירה חשות חמוסמת – נספח ד' לעתירה).
49. העוינות המפורעת לעיל מחייבת על כך שהמשיב 5 עומד על ביצוע תרגול חוזר של תרגול ריקון חמסיכת, עד שהמנוחה ביצוע את התרגול באופן משבע רצון. עד מחייבות העוינות על כך שהמנוחה גילה רמה סבירה של צלילה וביצוע תרגול של גילוי וסת בגוריה טובח ורגועה.
50. בסיבות אלו, ונוכח חוראות החוק, אשר אין מסמיכות את מדריך הצלילה לחוראות או לאסור על ביצוע צלילה ומאפשרות לפחות מוסמך בדרכו של החומר לצולל לא כל הדרכה, מסקנתם של העוונות כי מחותטו של המשיב 5 היתה שלא אפשר למונח לצולל - איננה מבוססת.
51. בנוסף, כאמור לעיל, אין כל קשר סימתי בין ביצוע תרגול ריקון חמסיכת על ידי המנוח בצללית חרבנו, אשר רק בו חפין יכולת חלה, באופן ייחסי בין תאותו בו ארעה חותאונה, על פי העדויות.
52. יזכיר כי עזע בזיהית על מרותות חמוסמת מעלה, כי גם עורכו לא ייחסו כל אחריות מptrישת למשיב 5 לקרויה חותאונה.
53. מכל האמור לעיל, לעומת כי אין בחומר חראות כיו לבסת תשעת כתוב אישום נגד המשיב 5, בגין גרים מוות ברשלנות.

התוצאות ל涅ומוני העתירה בעווע למשיב 4 וללילה חמוסמת

54. העוונות טוענים בעתירה כי חילוקיוט בחתונגותו של המשיב 4 גרמו באופן ישיר למותו של המנוח.
55. אף בטעמם למשיב 4 סטרוח פרקליטות חמדינה, כי לא הייתה תעשיית ראייתית מפקחת לצורך העמדת לדין.
56. ראשית, גם בבחינת אחריותו של המשיב 4, יש לזכור כי בהתאם לחוק, כולל מוסמך כדוגמתו של המנוח, רשאי היה לפחות לפחות כל הדרך שהוא (לאו בלבד עסף), וכי נכח חוראות חוק, אין המדריך חייב או מוסמך לאסור על כלל מוסמך לבצע צלילה.

חמנוח לא ביטא נגוי המשיב 4 "מצוקות ברוחות" ביחס לשינויו לביצוע חילקה. כל אשר אמר חמנוח למשיב 4 הוא, כי יש לו בעיה עם המשיכה וביקש ממנו כי ישם לב אלו, כאשר בתגובה מסר לו משיב 4 כי אכן יעשה זאת. גם המשיב 5 מסר למשיב 4 רק כי למנה חיתה בעיה עם ריקון חטיפת. בסיבות אלו, לא חיתה למשיב 4 דרך לדעת על קשיים אחרים שהיו למונח, אם היו כאלה.

צווין עד, כי על פי ממזאי החקירה, חמנוח לא רק שלא תבע את חשו לצלול נגוי המשיב 4, אלא חתעך לצלול מהחשש שאם לא יעשה כן, תחייב לו טראומה מחלילית, וכי עדין, אשר היה מוצע לחששות של חמנוח ולעמדות האמור, לא מסר מידע זה למשיב 4.

בסיבות אלו, ונוכח חוראות החוק האמור, אשר אין מסתיכות את מזריך הצלילה להורות או לאטור על ביצוע צלילה ומאפשרות לצולל מושטך בדרגות של העוטר לצולל ללא כל חזרכה, מסקנתם של העותרים כי מחובתו של המשיב 4 הייתה שלא לאפשר למונח לצולל - איננה מובוססת.

על פי עדויותיו של המשיב 4, טرس הצלילה ערך המשיב 4 מזריך שככל גס התגהנות במצוותן, לרבות נסוח מאון ומסורת משקרות. .58

באשר למתוך הצלילה – מהעדויות עולה, כי חמנוח לא חראה כל סימן מצוקה במהלך הצלילה ואף לא לפני שחאל לבעיות אל פני חיות. .59

המשיב 4 מצהה ויידא את מצבם של כל החוצלים, מספר פעמים במהלך הצלילה, ואף בטرس נכס לסטיל. אמונם, בפעם האחרונה, חמנוח לא חשיב לו מכיוון, שלדברי המשיב 4 הוא היה עסוק בצדיו, אך כאמור, אין על פי עדותו של המשיב 4 והו על פי עדותו של עיין, חמנוח לא חראה כל סימני מצוקה ולא היה כל סימן אחר שימושו לא בסדר. המשיב 4 מצהין כי לא הייתה כמהות בועות מסיבית, וכי חמנוח נראה לו צולל גורע. לפחות, לא יכול היה המשיב 4 לראות כי יש למונח בעיה, כטרם החל לעלות אל פני חיות. .60

בקשר זה, חשוב גם לשים לב גורם חומו. .61

בהתאם לממצאים של רשות הצלילה, משיב 4 נכס לסטיל בשעה 15.08.15 ובר בשעה 15.08.45 התחילה לעלות מעלה במטרה לחפש אחר חמנוח. מכאן עולה כי המשיב 4 שחתך שוויות בחזרות בטור הסטיל, ומרגע שעסמו לו עדין כי חמנוח עלה מעלה, חתל לעלות אחריו, לחפשו.

בהתאם לעדויותו של עדין, חמנוח חתל לצולל מעלה, מיד לאחר שחזריר את חותמת לפיו.

וחפלהומיות, שבה עליה חמנוח אל פמי חיים.

ווכח כל האמור לעיל, נראה כי חמשיב 4 לא היה יכול וצריך לצפות את התרחשויות התאונה ולא היה יכול למנוע אותה, או לפחות, קיים ספק ממשי באשר ליכולתו של חמשיב 4 לצפות את התאונה ולמנוע אותה: חמשיב 4 "קיכלי" את חמנוח לאחר שזה ביצע צלילת רשות ובה תרגל את פעולות תביסיסות חמוץות מצולל, אשר את תרגיל גילוי חוסת, אשר גרים ככל הנראה לעלייתו המהירה של חמנוח אל פניו הים, ביצע בהצלחה ולא חזרו. חמנוח לא חבע ביפוי חמשיב 4 את וחשו מביצוע הצלילה, מלבד נושא ריקון חמיסיכה, שלא היה לו, כאמור, כל קשר לטאונת שארעה לאחר מכן. חמשיב 4 חביבר לצוללים תזריך שככל, ביתר חינור, חתיכחות לניטוח מאון וחרשת חנורת משקولات במצב חירום. חמשיב 4 לא תיר למנוע לפול מעבר לעומק החומר לו למי הסכמו, והטאונה לא קרוינה בעומק האסור.

לפיכך, אף בכל חטף למשיב 4, סטורם פרקליטות חמדייה כי אין בဓומר חריאות כדי לבסס וגשת כתוב אישום נגד חמשיב 4, בגין גרם מוות ברשלנות.

חתיכחות לגימושו הטעיר בוג� לעצם הצלילה לאתר חסטייל

העתורים טוענים כי האתר חסטייל היו מסוכן וחיתה טעות לאפשר למנוע לפחות אליו בצלילת החורבה. עד טוענים העותרים כי מסכת חריאות מלמדת על קיומו של קשר סיבתי בין הצלילה לאתר חסטייל לבין מותו של חמנוח.

עדמת פרקליטות חמדייה הינה כי גם דין של טענות אלו להזיהות.

ראשית, בנגדו לטען בעדרות, אין בဓומר חריאות כדי לבסס קשר בין הצלילה לאתר חסטייל לבין החטאה, בה גרים מותו של חמנוח. כאמור לעיל, החטאונה גנומה, ככל חריאות, בשל העברתו כי חמנוח לא חצתה לחזור את חוסת, בהתאם לוגרול שבייצע בהצלחה במקרה צלילת הרעון. חממר חריאות לא מצביע על קשר כלשהו בין אופיו או מיקומו של אוצר חסטייל לבין החטאונה.

שנית, בהתאם להוראות החוק, לא הייתה קיימת מניעה חוקית לכך שהמנוח יצלול לאתר חסטייל, כל עוד לא חעמיק מעבר ל-20 מ' מהותרים לצולל בעל דרגה א'. ידוע כי על בסיס חעוזיות המצוירות בפנינו, חוטר לא חעמיק מעבר ל-20 מ' מהותרים חומותרים לו.

נוסיף כי על פי חוות דעתו של רמי סזגאי, אשר חקר את וטאונות הצלילה, האתר חסטייל, חינו אותו בוטח לצוללה (ראו נספה א' לדוחה רשות הצלילה אשר צורף כנספה ד' לערירה), ולפיכך עמדות העותרים כי האתר מסוכן, אינה מבוססת דיה. יזכיר כי גם

מארח כל אחר צלילה אחר בעמקים דומים (ראא נספח יא' לעתירה).

- טוחן דברים אלו, ברז כי גם בעניין זה לא נמצאה תשתיית משפקת לצורך חעמה לדין פלילי נגד מי מהמעורבים.

התוצאות לנימוקי העירה בעוגן לתוצאות ציוד הצלילה

- .66. העתרים טוענים בעתרותם, ביחס לאירוע הצלילה, כי "מסכת הראות צריכה הייתה לחייב את המשיכה 1 לקבוע כי ציוד הצלילה שוויין לדורי זיל לא היה תקין וכי חמשיבים 5-2 כשלו במלוי אחר חובתם לבדוק את תקינות ציוד הצלילה עבור שימוש שמנש בז עיי' הצללים" (סעיף 53 ז' לעתירה).

- .67. אף דעתה של טענה זו להידחות.

- .68. בנגד לטענת העתרים, חומר הראית מחייב דוקא על כך שקיימות סבירות ברמה גבוהה שציוד הצלילה של המנוח היה תקין וחייתה אפשרות של נשימה נינוחה מחושת. בדיקת ציוד הצלילה אשר נערכה על ידי מר רמי סדאי ומר משה ריינר העלה כי "ברגע שהזר חיזוד לשביבה טבעית (מים) התגנכה מגבישי מליח וחול ופעל בכורה תקינה". עד כה עשו זו"ח בדיקת ציוד כי "ישנה סבירות בדרכו גבוהה שהציוויל היה תקין בצלילה". (סעיף ב' ו-ד' בבדיקה ציוד צלילה דווי אברבנאל זיל, מומא נספח ב' לד"ח רשות הצלילה אשר צורף נספח ד' לעתירה).

מכאן, שאין בסיס לטענה כי ציוד הצלילה היה פגום, או לפחות, כי חומר שהיה קשור סיבתי בין איוכות ציוד הצלילה לבין קרות התאונון.

התוצאות לנימוקי העירה לחותמת הדעת חפטולוגית

- .69. העתרים חולקים בעתרותם על מצאי חותמת חפטולוגית של ד"ר חן קוגל בטענה לפיה "עוינו מדויק בחותמת הדעת חפטולוגית מלמד כי ד"ר קוגל כלל לא היה מודע כלל לאירועים שהתרחשו במהלך הצלילה וכי חלק מהעובדות שהיו בפניהם בטاعت יסודות" (סעיף 59 ז' לעתירה).

- .70. אף טענה זו יש לדוחות.

- .71. העתרים מבקשים להשתמש בעתרותם על עדותו של עוזן שעיד כי ראה את חותמת של חמונה נופל וכי בשל כך שחמונה לא הצליח לחוץ אותה מים מחושת, החל עלייה אל מעל פניו חמים. נכון עדות זו, טענות העתרים כי מזוקתו של חמונה נבע מכך שלא הצלילה לזרקן את חותמת ממים ובשל כך החלטת לעלות למעלה בכך לחדש את נסימתו.

ד"ר קוגל חיווה דעתו כי מותו של חמנוח, אכן נגרם מכשל רב מערכתי קרוב לכך על רקע סיבוכים של לטביה. אולם, יחד עם זאת, קובע ד"ר קוגל, כי אין אפשרות לאפשרות של שלול באופן מוחלט כי הדימום התת עכביי מקורו בכך בלבד רם בבסיסו או בתוך חמנוח, והוא זה שגורם לטעקה אותה סיימו המנוח בעת שצף על מני חמים, ובחמשך לטביה.

חוות דעתה של ד"ר קוגל ממשוערת, שכחאתם לממצאים הפטולוגיים שנמצאו, לא ניתן לקבוע מפורשת כי סיבת המוות היה אך ורק בשל סיבוכים לטביה.

חוות דעת זו אינה סותרת את עדותו של עידן, ולא ברור, כיצד יש בעזרתו של עידן כדי להשפיע על קביעתו על ד"ר קוגל.

73. עםdegת הפרקליטות חינה כי האמור בחוו"ד של ד"ר קוגל, יוצר ספק באשר לקיומו של קשר סיבתי בין חתישות אפשרית של מאן דהו לבין חמשיבים 5-2 לבין מותו של חמנוח.

תגיותות לימוני העדרה בנוגע לאתריום של חמשיבים 3-2

74. העותרים קובעים בעתיותם כי קיים קשר ישיר בין שרota חמזהלים וחכליים המועלית על יוזם ביחס חמשיבים 3-2, לבין תאוריית שחובב למוות של חמנוח.

75. אף טענה זו אין בזיהי הפרקליטות לכבול.

76. חקשי לעלו חבענו בהעודה של אחראיות פלילית מצד חמשיבים 5-4, מותעכם כאשד בותנים אלו את דמות האחראיות של מועדון הצלילה ובعليו. אכן, ליקויים רבים נמצאו בתפקודו של המועדון הצלילה ובعليו, אך קיים קושי ממשי בחוכחת קשר סיבתי לפחות העמدة לדין פלילי בין ליקויים אלו, חמורותם ככל שייזו, לבין חתוגנה ומותו של חמנוח.

הפרקליטות ספרה, כי וודך הנכונה לטיפול בליקויים שנתגלו אצל חמשיבים 3-2 היא במישור המנהלי, ואלו אכן נקבעו בפועל.

תגיותות לאונת נשפט

77. לעומת נספת חמועלית על-ידי העותרים בעתיותם חינה, כי ישנה חשיבות להגשה כתוב אלושים בתיק זה, על מנת שבית המשפט ישית עקרונות ברורים ומדיעות חולמת בעניין חובת חוזירות תזרושת בעריכת צילמות מודרניות.

78. טבח חקשי חמימי קיים בעניין חוכחת אחראיות חפלילית של חמשיבים 5-2 למוותו של חמנוח, עםdegת פרקליטות חמוניה חינה, כי תיק זה אינו חஸגרת המתאימה לדין בסוגיה חשובה זו של חוותית עקרונות והירות במסגרת צילמות מודרניות.

79. על פי פסיקת בית משפט זה לא יכול בית המשפט את שיקול דעת הייעץ המשפטי לממשלה בשיקול דעתו ויתערב בחחלתו בדבר העמוהה לדין רק במקרים בהם יקבע כי החלטתו גועה ב"חוסר סבירות קיצוני" או ב"יעות מוחותי".

- ראוי: בג"ע 69/59 גוד נ' הייעץ המשפטי לממשלה, פד"י מס (2) 485.
בג"ע 91/6 3846 מזוז נ' הייעץ המשפטי לממשלה, כד"י מזוז (5) 425.
בג"ע 76/50 4550 אישת נ' הייעץ המשפטי לממשלה פד"י מזוז (5) 65.

כ ראו לאחרונה: בג"ץ 06/4405 פונדק פליקון נ' פיקליטה מזו אאר-שבג (טרם פורסם).
בג"ץ 06/3736 ארלי יעקובוביץ נ' הייעץ המשפטי לממשלה (טרם פורסם).
בג"ץ 06/8749 עמנואלה אומץ נ' הייעץ המשפטי לממשלה (טרם פורסם).

80. יודגש עוד, כי כאשר מזובר בחחלתו שלא להעמיד לדין חמתבסטה על שאלת דינות הראיות, נפיאתו של בית המשפט לחתurb מוצמצת ביותר ובית המשפט יתערב בה רק במקרים נידירים במיוחד וחם. כאשר מסקנותיה של רשות התביעה הן "כלי סבירות בעליל".

ראה בעניין זה בג"ץ 06/806 הנגבי נ' הייעץ המשפטי לממשלה פד"י מס (4) 797, עמי 699.

וכו ראה בג"ץ 86/7367 מעריב נ' הייעץ המשפטי לממשלה תק-על 2000(1), 159 בו נאמר:

"בית המשפט אינו ייעץ משפטי עלי' ואל לו ליטול לעצמו את תפקידו של הייעץ המשפטי ולהחליט מה היה עשה הוא במקום הייעץ המשפטי. אם החלטתו של הייעץ המשפטי והינה החלטה אפשרית מחייבת סבירות, די בכך שבית המשפט ימשוך ויו מטענו לקבוע מה הוא היה מחייב, לו החלטת בדרכו החעודה לדין מיתה ביז".

אכן, אם על זו חבל לא ימחר בית-משפט הנובה לздрав לחתurb בחחלתו של הייעץ-משפטני להעמיד לדין או שלא להעמיד לדין, ייאמרו דבריך אלה בראש ובראשונה בשאלת העורפת של ראיות, שאלת חינוך במופתך להוכיחן של רשות התביעה".

81. יתר על כן, על פי פסיקת בית משפט נכבד זה, בחחלתו האם לחגש כתוב אישום, רשויות רשות התביעה לקחת בחשבון גם את תוצאותיו היפות של המשפט ואת הסיכויים להרשעה בסומו של חיליך המשפטי.

"בזוד כז, רשיי היושח המשפטי לממשלה, בתחילהו אם להגשים סבב אישות, לחייב את תוצאותיו היפות של משפט אם יערץ, ואת הסיכויים להרשותה.. חוא רשיי להודיעש גז למידות המוחמונות שעשו בית המשפט לייחס לראיות ולסיבוי, על אף קיומו של וαιות לפוארת, הנאשש יוכת בסומו של החליך... אין טעם בחפulant מגנון התגובה, ואין טעם בתגובה בפרט הנגרמת על ידי עטח החעודה לדין, אם בסומו של החליך אין שיבוי סביר שאווע פרט יולשע בדיון. המכירח הוא בשאלת מוחקה של הערצת - עובדות ומשפטית. מעט טיבח, יתבעו לגבי החלטה פעין זו עמדות והערבות שונות. בחגאללו את שיקול דעתו בעניין זה, נושא היושח המשפטי לממשלה על ייע, על מקצועות, על נטיין כליט חמישיותם ביזו להעדיין את מושאות החקיקתי המשפטי, אם יחליט על קיומו .. עליה מכ' ששיקל חזית חפסור ליושח המשפטי לממשלה לעניין זה הוא רחבע".

62. לסייע, עמדת פרקליטות המדינה היא כי לא קיימת תשתיית ראייתית מספקת לצורך העמוות לדין פלילי בתיק זה, ולפיכך נסגר תיק החקירה ונדחתה חערר.

63. עמדת פרקליטות המדינה הינה כי מהבר בנסיבות נכונות, אשר וודאי שאינו גנוועת ב"יחס סבירות קיומו" או "בעיות מהותי", וודאי וודאי שאין "בלתי סבירות בעליל", בואם חפץ רק את הטערכותו של בית משפט נכבד זה.

אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד לדוחות את העתירה.

חותם: – 3.3.3.

אוודית קוינטקיי פירקיין
סגנית בפירת אי' פרקליטות המדינה